

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XVII. Textus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

possit. *Parin. ibid. num. 6.* præterquam in casibus exceptis, de quibus *Umm. in judic. proceff. diff. 36. thes. 7. num. 47.*

XL.

Testes duo æquipollent tabellioni, *gl. in c. placuit. §. hac. de prescr. in fin. 16. q. 3. vid. supr. lit. N. cap. de Notariis.*

XLI.

Testis de auditu deponens nil probat, *l. testium 18. §. si solam 4. C. de testib. l. 2. §. idem Labeo 8. ff. de aqua plu. arcend. Innocent. in cap. præterea. & cap. causam que de testib. Joseph. Ludov. decis. Perus. 106. num. 19. Matth. de Afflict. decis. Neapol. 248. num. 5. Zaf. conf. 4. num. 16. vol. 2. Vult. 1. conf. Marp. 15. num. 314. Mynsing. 6. ob serv. 38. Besold. consil. 46. num. 70.*

Limita, nisi quando versamur in antiquis, per ea, quæ tradit Cravett. in tract. de ant. q. tempor. p. 1. §. viso de fama in antiquis. num. 1. & seqq. allegatus à Gædd. 1. conf. Marp. 28. num. 202. Modestini. Pistoris 1. consil. 27. n. 18. & 19.

XLII.

Testis de proprio facto deponens plene probare dicitur, *l. quæro 38. §. fin. ff. de edil. edict. Paul. de Castr. in l. servos. C. de testib. & in l. qui- que, in fin. C. de serv. fugitiv. Petr. de Benin- tend. decis. 62. dubium erat. Tiraquell. post alios multos à se citatos in tract. de retract. confang. §. 7. gloss. 14. num. 47. Francisc. Vivius in commun. opin. 394. incip. testis unicus. Matth. de Afflict. de- vis. Neapolit. 369. num. 6.*

XLIII.

Testis propriam turpitudinem allegans non est audiendus *Bald. in l. si duo patroni 13. §. idem Julianus 2. in fin. ibi: nec patrum iudex debet. ff. de iurejur. Henric. Boich & Dd. in c. inquisi- tionis §. tertie de accusat. Viv. Commun. opin. lib. 2. opin. 285.*

XLIV.

Testis de credulitate sive iudicio suo depo- nens non probat, *gl. in l. testimonia de testib. Bart. in l. 2. §. item Labeo in verb. dicitur habere. ff. de aqua plu. arcend. Innocent. & Dd. in c. quo- ties 5. de testibus. quoniam textus ille aliquod testimonium credulitatis nempe cum relatione majorum admittat. Alex. in rubr. ff. de iurejur. Dec. conf. 246. in causa inquisitionis n. 5. & conf. 524. visis his que plenè & conf. 657. requisitus nu- mer. 2. adeo ut ne is quidem testis probet, qui se firmiter sive pro certo credere dicit. Dec. conf. 524. visis his que plenè. num. 2. Bald. in l. si ve possi- detis. vers. quæro C. de probat. per text. in d. c. tertio loco de probat. ibi: se pro certo credere. A- postil. ad Matthes. in sing. 37. Nos quod si quis. num. 14.*

CAP. XVII.
Textus.

Axioma I.

Textus juris omnium auctoritatem superat. *Vult. 1. conf. Marpurg. 34. num. 49.* unde etiam & dicta Dd. secundum leges & jura ab ipsis al-

legata intelligi debent. *Bart. in l. non solum §. si li- berationis ff. de liberat. legat. l. cum quidam. 12. ff. de his quib. ut indign.*

II.

Textus, cujus varius est intellectus, nullum validum præstare argumentum potest. *Bart. in l. in ambiguo 3. de reb. dub. vid. supr. lit. L. in vo- ce Lex.*

CAP. XVIII.
Theologia.

Theologia super omnes scientias est favorabi- lis, *cult. extr. de Cleric. vel Monach.*

CAP. XIX.
Thesaurus.

Axioma I.

Thesaurizare non debent parentibus filii, sed contra. *c. cum Apostolus 6. extr. de censib.*

II.

Quoties quis thesaurum in suo prædio licitis mediis invenit, toties eundem suum facit; ratio consistit in jure accessionis, juxta quod omne id, quod sub fundo meo deprehenditur perpendicu- lariter usque ad centrum terræ, meum est. Si ergo thesaurum in prædio meo vel casu fortuito vel datâ operâ invenerim, meus est, etiam si adhibu- erim virgulam Mercutialem; nam & hoc medium habetur pro licito in metallifodinis. Hinc ei dolus non potest imputari, qui id agit, quod alii com- munitè agere consueverunt. *Bart. in l. si pignore 22. §. ult. ff. de pign. act. conf. Speidel. Thes. Pract. voc. Schas.*

III.

Quoties quis thesaurum in loco non suo inve- nit fortuito, toties pro dimidio suum facit. *l. un. C. de thesaur. Quia Deus inventore potissimum usus est tanquam instrumento benefaciendi do- mino loci: æquum est ergo, ut hic inventori lo- co præmii aliquid relinquat, cujus summam de- terminavit Imperator in d. l. un. Ita quoque u- sufructuarius thesaurum in fundo usufructuario inventum dividit, *Carpzov. P. 2. C. 53. def. 6.* Idem est in marito, si in fundo dotali, in credi- tore, si in hypothecâ invenerit. *l. 63. §. fin. ff. de acquir. R D.**

Limita: modò non datâ operâ vel artibus ma- gicis invenerit, sic enim totus pertinet ad loci do- minum, ne hic aliquin jure suo absque ullâ culpâ privetur.

IV.

Quoties de domino pecunie ullo modo pro- babiliter constat, toties thesaurus non est. Quia sic est alicujus. Et ita pecunia proprietario resti- tuenda. *l. 31. §. 1. ff. de A. R. D.* Hinc igitur num- mi in veste venditâ reperti non sunt thesaurus, sicut nec moneta novæ formæ in terrâ reperta *Carpz P. 2. C. 53. def. ult.* Hinc idem circa hanc ju- ris, quod alias in re inventâ,

CAP.